

proto nezměnitelným se stavší usnesení z úřední moci v ten způsob, že se vyhovuje námitce rozepře právoplatně rozsouzené, zrušuje rozsudek prvního soudu, vydaný ve věci samé, a odmítá žaloba. Ustanovení třetího odstavce Šu 240 c. ř. s., jehož se odvolací soud dovolává, neplatí, byla-li, jako v tomto případě, právoplatně již vyřešena otázka nepřipustnosti pořadu práva, zahájené rozepře nebo rozepře právoplatně rozsouzené (srv. Hora: Odvolání str. 62/63). V té příčině nejvyšší soud poukazuje na zásady, vyslovené v plenárním rozhodnutí ze dne 29. dubna 1924 Pres. 1582/23, čís. 3775 sb. n. s., jichž jest obdobně šetřiti i v tomto případě.

• Čís. 6546.

K vadám, pro které jest odepřiti příklep podle Šu 184 čís. 2, 3, 4, 6 a 7 ex. ř., dlužno i rekursnímu soudu přihlédnouti z úřadu, třebas rekurs podala osoba, jež nepodala odpor.

»Nezpůsobilostí nabytí vydražené nemovitosti« ve smyslu Šu 184 čís. 7 ex. ř. míní zákon věcné neb osobní obmezení vlastnictví podle §§ů 355, 356 obč. zák.

»Nezpůsobilost nejvyššího podatele uzavřítí smlouvu« zahrnuje v sobě jak případy, ve kterých nejvyšší podatel jest sice právním podmětem, ale nemá způsobilosti k právním činům, tak také případy, ve kterých nejvyššímu podateli chybí vůbec způsobilost k právům.

Vydražila-li nemovitost společnost s r. o. před zápisem do obchodního rejstříku, lze tuto vadu napravit podle Šu 186, druhý odstavec, ex. ř.

Smlouvy, uzavřené jménem společnosti s r. o. před jejím zápisem do obchodního rejstříku, nejsou zásadně vyloučeny a nejsou neplatny. Osoby, jednající jménem společnosti, ručí z takové smlouvy osobně a solidárně.

(Rozh. ze dne 7. prosince 1926, R I 1066/26.)

První soud odmítl odpor i rekurs povinné strany proti příklepu, odpor pro opožděnost (§ 182 odst. 1 ex. ř.) a rekurs pro nepřipustnost (§ 187 odst. 1 ex. ř.). Rekursní soud zrušil odmítací usnesení prvního soudu jen ve příčině odmítnutí rekursu a jen proto, že v rekursu bylo také vytýkáno, že vyhláška o příklepu obsahuje dodatek, že předražek nemá místa, kterážto výtku může býti uplatněna rekusem i bez podmínek Šu 187 prvý odstavec ex. ř. Rekursní soud rozhodl ihned ve věci samé, avšak neobíral se věcně důvodem, pro který odmítací usnesení prvního soudu zrušil, protože použil z moci úřadu důvodu k odporu proti příklepu podle Šu 184 čís. 7 ex. ř., změnil usnesení exekučního soudu o udělení příklepu a příklep odepřel.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu o udělení příklepu.

Důvody:

Dovolací rekurs vymáhající věřitelky i vydražitelky jest oprávněn. Stručný děj jest tento: Dražby nemovitosti, konané dne 30. června 1926,

súčastnil se jako kupující Dr. Václav S. v zastoupení firmy »S.«, hotelový a restaurační podnik, společnost s ruč. obm., a vykázal se plnou mocí, na které byly notářsky ověřeny podpisy Josefa P-a a Josefa D-a jako jednatelů společnosti a přitisknuto razítko s firmou. První soud nežádal výtahu z obchodního rejstříku o zápisu společnosti, připustil Dra S-a — když tento byl složil vadium 260.000 Kč v cenných papírech — ke dražení a, když Dr. S. učinil podání 1,961.000 Kč, které zůstalo jediným, udělil hned zmíněné firmě jako vydražitelce příklep za toto nejvyšší podání. Teprve dodatečně se objevilo, že společnost s ručením obmezeným »S.« byla zapsána do obchodního rejstříku až dne 27. srpna 1926. Hned poté dne 30. srpna 1926 vykázala však vydražitelka zvláštním podáním u exekučního soudu, že byla do rejstříku zapsána, že jejími jednateli jsou (mimo třetí osobu) také Josef P. a Josef D., kteří plnou moc podepsali, a že vždy dva jednatelé jsou oprávněni společně firmu zastupovati a znamenati. Mimo to prohlásila vydražitelka ještě dalším podáním ze dne 16. září 1926, že schvaluje ověřenou plnou moc Dra Václava S-a a dává výslovný dodatečný souhlas ke všem úkonům, které tento zmocněnec podle plné moci předsevzal. Oboje prohlášení stalo se ještě dříve, než spisy byly předloženy rekursnímu soudu. Přes to odepřel rekursní soud příklep z důvodu, že vydražitelka jako obchodní společnost s ručením obmezeným v době dražby ještě neexistovala a že dodatečné schválení podle §u 186 druhý odstavec ex. ř. není možné, protože vydražitelka nebyla v den dražby způsobilým podmínem práv a nebyla jako nejvyšší podatelka podle §u 184 čís. 7 ex. ř. způsobilá »nabýti vydražených nemovitostí«, kterážto vada podle zákona nemůže býti napravena. Lze sice přisvědčiti rekursnímu soudu, že k vadám, které dávají příčinu odepřítí příklep a ke kterým má exekuční soud podle §u 184 čís. 2, 3, 4, 6 a 7 ex. ř. z moci úřadu přihlížeti (§ 186 první odstavec ex. ř.), má také rekursní soud z moci úřadu hleděti, třebaže stížnost byla podána stranou, jež odporu při dražbě nepodala. Ale přes to nelze souhlasiti s rozhodnutím rekursního soudu. Nejde tu o případ, kde nejvyšší podatel nebyl způsobilý »nabýti vydražené nemovitosti«, neboť tím míní zákon věcná nebo osobní obmezení k nabytí vlastnictví podle §§ 355 a 356 obč. zák., nýbrž jde tu o případ, že »nejvyšší podatel není způsobilým učiniti smlouvu, o kterou jde.« Tento předpis zahrnuje jak případy, ve kterých nejvyšší podatel jest sice právním podmínem, ale nemá způsobilosti k právním činům, tak také případy, ve kterých nejvyššímu podateli chybí vůbec způsobilost k právům, t. j. chybí mu právem uznávaná způsobilost býti vůbec podmínem práv a závazků. O takový případ tu jde a tato způsobilost ovšem vydražitelce v den dražby t. j. dne 30. června 1926 podle §u 2 (1) zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. z. chyběla. Ale tím nebylo vyloučeno napravení této vady podle §u 186 druhý odstavec, ex. ř., který — jak řečeno — dlužno vztahovati i na případ právě uvedený, když nejvyššímu podateli sice chyběla v den dražby způsobilost k uzavření smlouvy pro nedostatek právní osobnosti, když však této způsobilosti dodatečně nabyl a když vada překážející udělenému příklepu před právoplatností usnesení o příklepu byla napravena (srv. také § 78 ex. ř., § 514 druhý odstavec a § 477 čís. 5 c. ř. s.). Z předpisu §u 2 zák. čís. 58/1906 ř. zák. jde, že smlouvy uzavřené jménem

společnosti s ručením obmezeným před jejím zápisem do obchodního rejstříku nejsou zásadně vyloučeny a že nejsou neplatny. Účinek jest jen ten, že osoby, jednající jménem neexistující společnosti ručí ze smlouvy — která zůstává o sobě platnou — osobně a solidárně a jsou tedy podle čl. 55 obch. zák. a §§ 1036 a 1039 obč. zák. samy podmínem práv a závazků ze smlouvy. Tak tomu bylo i v tomto případě, ve kterém vadium bylo řádně složeno, ve kterém ověřená plná moc osob za společnost jednajících byla soudu předložena a ve kterém podání vyhovující dražebním podmínkám bylo učiněno. Bylo tomu tak až do té doby, kdy společnost byla do obchodního rejstříku zapsána, kdy se tedy stala právním podmínem a kdy svými zástupčími orgány, t. j. jednatelem (a to v tomto případě týmiž jednatelem, kteří plnou moc ke dražbě podepsali), dodatečně plnou moc i vydražení jménem společnosti schválila. Smlouva, o které § 184 čís. 7 ex. ř. mluví, stala se takto dodatečně smlouvou obchodní společnosti s obmezeným ručením a tato společnost stala se vydražitelkou.

Čís. 6547.

Smlouva o dodání zboží (dřeva), určeného pro vývoz, není nicotnou pro řetězový obchod, pak-li vývozní obchod nemůže mít vliv na zvýšení cen zboží toho v tuzemsku.

(Rozh. ze dne 7. prosince 1926, Rv I 179/26.)

Žalobu o dodání dříví o b a n i ž š í s o u d y zamítly, majíce za to, že smlouva byla nicotnou, ježto se žalobce vsunul jako zbytečný článek mezi výrobce a spotřebitele.

N e j v y š š í s o u d uznal podle žaloby.

D ů v o d y:

Námitku nicotnosti smlouvy z důvodu řetězového obchodu založila žalovaná na to, že žalobce v době, kdy byl obchod uzavřen, t. j. dne 24. září 1924, nebyl vůbec ještě obchodníkem, nýbrž zřízencem jiného podniku, ježto ohlásil obchodní živnost teprve dne 6. dubna 1925, a že se tedy, nejso k nákupu sporného dříví oprávněn a koupiv je k dalšímu zcizení, vsunul jako zbytečný článek mezi výrobce a spotřebitele a předse-
vzal tedy jednání cenu dříví zdražující. K tomu dlužno doložiti, že žalobce tvrdil, že dříví bylo určeno pro cizozemského odběratele a že toto při líčení přednesené tvrzení žalovaná strana nechala platiti nepopřevši je ani přímo ani nějakým mu odporujícím přednesem. Následkem toho musí okolnost ta platiti za mlčky doznanou a nespornou (§ 267 c. ř. s.), za jakou patrně také již nižší soudy ji pokládaly, vycházejíce z předpokladu, že odběratel žalobcův byl v cizozemsku. Pakli však šlo o zboží, jež mělo býti vyveženo do cizozemska, předpisy o řetězovém obchodu, jež chtějí chrániti pouze tuzemsko před drahotou, neplatí, leda že by poměry byly takové, že by i na vývoz uzavřený obchod měl vliv na zvýšení ceny u zboží toho v tuzemsku, ačkoliv jest nesnadno si představit,